

VESTBY **MENIGHETSBLAD**

Nr.1 2002
56. Årgang

Lars Kjorsvik -

Vestby-prest i 35 år.

**Gresk
påskefeiring**

Silje blant

gatebarn i laPaz

Tjenestegruppe fi på

Vestby treffsenter

VESTBY MENIGHETSBLAD

Utgis av menighetene i Garder, Hvitsten, Såner og Vestby

Redaksjon:

Kirsten Gustavsen (red.),
Egil Gustavsen (layout),
Arne Eriksen,
Jørgen Christensen.

Redaksjonens postadresse:

Ugleveien 16, 1555 Son Trykk: Vestby Grafiske
Tlf. 64 95 84 63 e.18.00 Distribusjon: Frivillige
Postgiro 0806 3035557 Opplag: 5000
E-post: vestby.menighetsblad@c2i.net
Internett: <http://home.c2i.net/eggustav/menblad>

Stoff til neste nummer av menighetsbladet må være levert, helst på diskett eller via e-post, senest **fredag 22.mars**. Bladet kommer ut ca. månedsskiftet april/mai.

HVEM HVA HVOR NÅR?

Kirkekontoret i Vestby

Besøksadresse:
Vestbytorget 2.etg.
Postadresse:
Postboks 122
1541 VESTBY

Her finner du:

Kirkevergen som bla. driver med administrasjon og drift av kirker og kirkegårder, gravstell og festeavtaler. Kirkevergen har kontortid 08.00-15.30. Tlf. 64 98 03 87 og 64 98 03 88 Fax 64 98 03 71

Kirkekontoret kontaktes når det gjelder de kirkelige handlinger som gudstjenester, dåp, konfirmasjon, vigsel, begravelser, konserter og korvirksomhet. Her kan du også henvende deg angående utskrift fra kirkebøkene.

Kirkekontoret har kontortid fra 09.00-14.00.
Tlf. 64 98 03 70
Fax 64 98 03 71

Menighetssekretær Marit Roos Hansen finner du også på kirkekontoret, og hun kan kontaktes vedrørende bl.a. barne- og ungdomsarbeide og konfirmantarbeide.

Menighetssekretæren har kontortid fra 09.00 – 14.00.
Tlf. 64 98 03 76
Fax 64 98 03 71

Såner menighetscenter

Brevikveien 80, 1555 SON

Stabens private telefonnummere:

Kirkeverge Tore Remme
Tlf.66 99 23 90

Sokneprest Marit Bekken
Tlf. 64 94 12 83
Mobil 95 70 54 69

Kapellan Jørgen Christensen
Tlf. 64 95 30 99
Mobil 92 41 08 13

Vikarprest Fredrik Onstad Larsen
Mobil 97 18 65 99

Menighetssekretær Marit Roos Hansen
Tlf. 64 95 10 89
Mobil 92 08 24 08

Kirketjenere:
Leder for kirkene Bjørn Saugstad
Tlf. 69 28 73 11
Mobil 91 54 53 72

Leder for kirkegårdene Ingar Svenningsen
Tlf. 64 95 09 29
Mobil 41 45 87 50

Kåre Nilsen
Tlf. 69 28 99 59

Arne Ekse
Mobil 93 85 43 82

Vestby Frivillighetsentral:

v/Kristin Budsberg Gurvin
Mølleveien 4 (2.etg.)
1540 VESTBY
Tlf 64 95 25 60
Fax 64 95 20 98 Email: frvs@online.no
Tlf. privat 69 27 57 87

Ledere i menighetsrådene- private telefonnummere:

Vestby: Nils Åge Jegstad
Tlf. 64 95 00 58

Såner: Jorun Nordstrand
Tlf. 64 95 93 74

Garder: Karsten Wergeland
Tlf. 64 95 08 02

Hvitsten: Berit Helleve Asdal
Tlf. 64 95 52 46

Leder i Vestby kirkelige fellesråd
Nils Åge Jegstad
Tlf. 64 95 00 58

**Vestby menighetsblad
på internett:**

<http://home.c2i.net/eggustav/menblad>

PÅ INTERNETT!

De som lever i mørket

Andakt av Fredrik O. Larsen.

Vi har nettopp feiret jul. De første som fikk komme inn i stallen og se barnet i krybben var ikke de tre kongene. Det var gjeterne. Gjetere i Israel ble sett ned på. Folk mente at de hadde en simpel jobb. De ville ikke ha noe med gjeterne å gjøre. Men Gud ville at det var gjeterne som først skulle få se og tilbe det nyfødte barnet.

I julen feiret vi at Gud kom til vår verden. Gud ble menneske i Jesus Kristus. Gud vet hva menneskene snakker om når de forteller ham om det vanskelige, for han har selv levd blant menneskene.

Gud valgte ikke å bli født i et slott. Han valgte å bli født blant de som levde i mørket. Han vokste opp blant helt alminnelige mennesker.

Jesus oppsøkte først og fremst de som var svake i samfunnet.

Jesus gjorde tollerne trygge på at de var hørt av Gud, sett av ham og elsket av ham. Tollerne fikk ofte høre at de ikke var verdt noe fordi de samarbeidet med romerne, okkupasjonsmakten og fordi de pleide å stjele av det de fikk inn i toll.

Jesus viste tollere og andre som var svake i samfunnet at de var elsket av Gud.

Menneskene kom til ham med det de var opptatt av. De merket at Jesus lyttet og hadde omsorg for dem. Og da var de ikke lenger helt alene med det vanskelige.

Om ingen andre visste hvordan de hadde det, så gjorde i alle fall Gud det. Gud ga dem av sin kraft, sin styrke og sin hjelp.

Menneskene fortsatte å be til Jesus også etter at han døde og oppsto. Da kunne de ikke lenger se ham slik som de hadde gjort tidligere. Men likevel merket de at han var tilstede og lyttet. Gud ga dem av sin kraft og styrke så de ikke skulle bukke under, men komme igjennom det vanskelige.

I julen tente vi lys. Lyset er et av de eldste symbolene som vi har i kirken. Det symboliserer at Gud er tilstede. Gud kom til vår verden og er i vår verden. Mange ganger tar han bort det vonde slik som vi ber ham om. Andre ganger gir han oss av sin kraft og styrke til det livet vi lever.

De første menneskene som fikk se Jesus var gjeterne, de som var svake og ble sett ned på. Det siste mennesket som så ham var røveren på korset. Røveren hadde ikke gjort annet enn å stjele og ødelegge. Han kunne ikke gjøre noe av det godt igjen. Da han ba om tilgivelse svarte Jesus: *I dag skal du bli med meg til paradiset.*

I julen hørte vi at Gud ble født inn i vår verden. Lyset skiner i mørket. Gud gir oss av sin nåde, sin kraft og styrke hver gang vi ber til ham, hver gang vi kaller på ham. Da må også vi prøve å se de som lever i mørket og møte dem med litt av den samme kjærligheten som Gud hver dag møter oss med.

Fredrik O. Larsen er blant prestene her i Vestby fram til sommeren. Tidligere har han vært prest 4 år på Voss på Vestlandet. Han ser frem til å bli kjent med Vestby og med menighetene her. Til daglig vil han være å treffe på det nye kirkekontoret. Fredrik er fast ansatt som vikar i Follo prosti, og er bosatt i Ås. Han har vokst opp på Romerike. Fredrik ser fram til å være med på det som skjer rundt om i menighetene i Vestby, og særlig det nye Alpha-kurset som starter opp.

Det avtroppende menighetsrådet i Såner sokn

vil med dette takke dere alle i menigheten og kirkens medarbeidere for all tillit og støtte i de fire årene vi satt i menighetsrådet.

Samtidig vil vi ønske det nye rådet lykke til i arbeidet fremover.

Frøydis, Gunnar, Karstein, Stig, Jorunn, Jon, Eva, Haldis og Ragnhild

menighetsbladet startet i nr 5/2001 en artikkelserie om tidligere sogneprester i Vestby. I dette nummer sogneprest Lars Kjørsvik.

Dikterpresten Lars Kjørsvik

Kapellan i Son 1925-46
Sogneprest i Vestby 1946-60

I mer enn 35 år utførte Lars Kjørsvik trofast og pliktoppfyllende sitt geistlige virke i Vestby, først som kapellan og senere som sogneprest. Folkekjær og menneskelig er ord som karakteriserer Lars Kjørsvik. Han hadde tid til alle og omsorg for alle. Hans kjærlighet til Vestby var sterk og ekte. Særlig var det nok hans kjære Son som stod hans hjerte nær. Lars Kjørsvik var også dikter, og har etterlatt seg en rik salmeskatt. Og det var sogneprest Kjørsvik som startet Vestby menighetsblad i 1947.

Arne Eriksen

Lars Kjørsvik ble født i Fræna på Møre 19. november 1890. Oppvokst på en gård, med Hustadvika og selve storhavet som nære naboer, ble han godt vant både med jordbruk og fiske. Denne praktiske erfaringen fra primærnæringene var en god ballast som han senere bar med seg gjennom hele livet.

Ungdomstiden ble innledningen til en lang akademisk utdanning, som begynte med middelskoleeksamen i i skolesenteret Volda. For den unge Lars Kjørsvik gikk så ferden til hovedstaden, Kristiania. Etter eksamen artium i 1911 avla han først lærer-skoleeksamen ved Hansen & Lyches lærerskole, og arbeidet også noe som lærervikar både i folkeskolen og mid-delskolen. Men med hans kristne tro og overbevisning ble det klart for ham at det var teologien som skulle bli hans løpebane. Dermed ble det studier ved Menighetsfakultetet, hvor Lars Kjørsvik tok sin teologiske em-betseksamen høsten 1917. 17. januar 1919 ble han utnevnt til sitt første prestekall, i Borgund ved Ålesund. I 1925 begynte hans lange tjeneste, først som kapellan i Såner/Son, og deretter som sogneprest i Vestby 1946-60. Sogneprest Lars Kjørsvik døde i sitt hjem "Helling" i Vestby 14. september 1962.

Kapellan i Son i 1925

Ved fylte 34 år var tiden kommet for oppbrudd. Vestlendingen sa Vest-landet far vel, og gikk med sin fulle kraft inn i gjerningen som residerende kapellan i Son, eller rettere sagt Såner sogn. Når det først skulle bli Østlan-det, kan en tenke seg at det kanskje ikke var så helt tilfeldig at Lars Kjørsvik valgte seg Son som sin hjemstavn, med nærheten til sjøen, som han var så glad i. I den kirkelige protokoll, "dagsregisteret", har han selv skrevet: "1. mai 1925: Tiltrær kapellan Lars Kjørsvik sit nye embede." Offisielt var han utnevnt fra 16. januar samme år. Ved høymessen i Vestby kirke søndag 3. mai, ble han - i pakt med Den norske kirkes praksis - innsatt i sin tjeneste av prost Dahl fra Nesod-den. 14 dager deretter, på selveste 17. mai 1925, forrettet Lars Kjørsvik sin første gudstjeneste i Såner kirke. Dette ble opptakten til hans lange periode i Son/Såner, hvor han ble en kjent, kjær og sentral skikkelse så vel i menighetslivet som i samfunnslivet for øvrig. I sin grunnholdning var Lars Kjørsvik en ydmyk kirkens tjener, som gjerne påpekte: "Vi må bli ydmyke av hjertet. Gud står de stolte imot, men de ydmyke gir han nåde." Selv var han stillferdig og beskjeden

Lars Kjørsvik - slik mange i Vestby ennå husker ham - i sin tids prestedrakt med pipekrage.

i all sin ferd. Fra første stund fant han tonen blant lokalbefolkningen. Kontakten var der, helt naturlig, det falt av seg selv, og han hadde det beste forhold til alle han møtte. Og det var mange. Den ikke ukjente sonsmann Sigurd Stene, bedyrer: "Kjørsvik, det var prest det! Han var den beste av dem alle! Når han hilste, løftet han ikke på hatten. Nei, han ga den et lite puff, han *flyttet* på hatten. Det var hans greie hilsen, til høy og lav." Det var slik soningene så ham, traust og stillfarende. Villig kom han til dem som trengte trøst, beredt til å finne utvei hvor det kunne synes stengt. I 1929 inngikk Lars Kjørsvik ekte-skap med Margit Undelstveit. De fikk to døtre, Liv Reidun og Inger Bodil. Sammen med sin ektefelle gikk Kjørsvik med stor iver inn i det kristelige foreningslivet i Son og deltok flittig i møtene i misjonsforeningene, som taler, andaktsholder, men også som vanlig møtedeltager. Ofte var Son bedehus møtestedet. Ikke minst

Ungdomslokalet Solheim ved Kolås ble reist av Soon og omegns kristelige ungdomsforening i 1906 og innviet i 1907.

gjorde han sin innsats i Den ytre sjømannsmisjon, som da var en meget stor forening i Son. Men fremfor alt må nevnes Soon og omegns kristelige ungdomsforening, hvor pastor Kjorsvik i en årrekke var den drivende kraft. Ungdomsforeningen holdt sine møter i ungdomslokalet "Solheim" ved Kolås. Lokalet var reist så tidlig som i 1906, og det var stor glede blant medlemmene da foreningen kunne rykke inn i eget hus. Det ble mange, mange gode og rike foreningssamvær i Solheim. Men dessverre, etter at Lars Kjorsvik forlot Son i 1946, var det ingen som følte seg kallet til å drive ungdomsforeningen videre, og foreningsvirksomheten ble liggende nede. Det endte med at Solheim gikk over i privat eie.

For øvrig hadde den arbeidssomme og aktive kapellan i Son sitt virkefelt innen hele det lokale samfunnslivet. Ved lokale merkedager var han midtpunktet med sin tale og med sine dikt. Han hadde sin plass i Son bystyre. Han var 17. mai-taler, han medvirket ved utallige arrangementer og sammenkomster, og kunne da være både alvorlig og spøkefull - alt til sin tid. Under et av krigsårene var han invitert som taler på juletreffest i Hølen. I de tider måtte alle ha med sin egen mat til en slik fest. Da det ble tid for matpause, tok Kjorsvik opp sin matpakke

i likhet med de øvrige festdeltagerne. Da dukket møtelederen opp og sa: Å nei, vi hadde nå tenkt at presten skulle få servering her på festen. Ja, ja, pastoren pakket stille og rolig ned igjen sin medbrakte mat, med replikken: Jeg har nå for resten brukt den samme matpakka hele jula, jeg!

"Jul ved fjorden"

I årene 1929, 1930 og 1931 utga Soon og omegn vel sine berømte julehefter. Redaktør var, ja, nettopp, Lars Kjorsvik. Juleheftene var meget innholdsrike, og hadde stoff av nesten en hver art. Julens kristne budskap - "Se, jeg forkynner eder en stor glede" - var naturligvis med. Men ellers fant man plass til alle mulige lokale nyheter, gamle sonshistorier, lokalpolitikk, glimt fra forretningslivet, så vel muntre som sørgelige fortellinger, vitser, dikt og rim, og - - - ja, vi vet ikke hva - - -. De lokale næringsdrivende bidro villig med annonser i juleheftene. Også her fikk redaktøren anvendelse for sin lyriske åre og sin humoristiske sans. Han presenterte en mengde av disse avertissementene på

Johan Solvang. Skomaker.

*Sit ikke hjemme og bil ei paa tur,
gaa blot til fots i den frie natur.
Saa blir du slank og saa frisk, kan du tro.
Efterpaa bringer du mig dine sko.*

SOON MEIERI (INDEHAVER B.A. LIE)

*Jeg sælger melk fra godkjendte kjøer,
min fløte er deilig, slik ogsaa mit smør.
Min krem er et under, min ost og min prim
maa findes paa bordet som i dette rim.*

rim, som f. eks:

Dikteren Lars Kjorsvik

Lars Kjorsvik var poet av stort format. Ikke slik at han skrev store dramatiske verk. Det var *diktet* som var hans form, gjerne som en salme. Dette vil vi imidlertid komme tilbake til i en egen oppfølgingsartikkel i neste nummer.

Sjømann og såmann

Lars Kjorsvik hadde dyp kjærlighet til skaperverket, både sjøen og landjorda. Han følte seg vel på båtdekket, i storm og stille. Det er sagt at han kunne iakttas mens han satte sjøbein selv på land. Fra Møre hadde han brakt med seg sin egen snekke, og frydet seg over å ligge ute på fjorden og fiske. Ofte kunne han ses liggende ute i Brevikbukta grytidlig om morgenen. Da kunne det nok skje at hans tanker gikk til den bibelske beretning om Peters fiskefangst - i vissheten om at han selv, som Peter, ikke var bare fisker, men også menneskefisker. Og så satte han kursen mot land. Om andre hadde svart-tur, kom han Lars inn med sprellende fisk!

En annen dag kunne sjømannen bli såmann. Pastoren hadde hagen som sin store hobby, både i Son og siden i Vestby. Han spadde jord og vellet stein, han fikk gresset til å gro og prestegårdshagen til å bugne av blomster - som i Edens hage. Kanskje et bibelsk forbilde her også. Så kunne han brått sette spaden fra seg. Nå var det prestepliktene som kalte. Og så fulgte mange timers arbeid for hans kjære menighet, hvor han også var såmann.

Vestby menighetsblad

Lars Kjorsvik var den som grunnla Vestby menighetsblad. Bladets første nummer utkom i februar 1947. Siden har menighetsbladet bestått gjennom vekslende tider og kår, med variasjoner i format

og utstyr. Som redaktør var sogneprest Kjørsvik opptatt av et allsidig innhold i menighetsbladet. Han tok inn stort og smått, reportasjer fra det som gikk for seg i bygda, bekjentgjøringer, annonser og mye mer. Til og med en aprilspøk! Du verden, hvor godt orientert han var! Men menighetens og kirkens anliggender var og ble hovedsaken. Han så på menighetsbladet som "et middel å bruke for å rekke dem som er fremmede for menighetens religiøse liv." Og han stod langt på vei alene med foretagendet, helt til han fratradte både som prest og redaktør.

Til Vestby

Fra stillingen som kapellan i Son gikk veien til sognepreststillingen i Vestby. Søndag 15. september 1946 ble Lars Kjørsvik innsatt som sogneprest i Vestby sogn under høymesse i Vestby kirke. Det ble begynnelsen til 14 innholdsrike år. Her kan ikke nytte å komme inn på alt. Men vi nevner at disse årene ble en kirkejubileenes tid. Såner kirke rundet 75 år i 1955. Dette ble behørig feiret, noe sognepresten i etterhånd beskrev som en strålende

Dåpshandlingen under høymesse i Vestby kirke. Sogneprest Lars Kjørsvik i karakteristisk positur.

høytidelighet, selv om han kunne ønsket seg at mer vekt var blitt lagt på kirkens historie og dens tjenere gjennom årene. Hvitsten kapell feiret sine 50 år i 1953, og Vestby kirke rundet de 70 i 1956. Jubileene førte med seg at kirkebyggene ble pusset opp for betydelige summer, noe som gledet sognepresten meget.

Sogneprest Lars Kjørsviks virke var fra først til sist preget av en aldri sviktende flid og arbeidsvilje. Han kunne se tilbake på et langt liv i sin Herres tjeneste da han trakk seg tilbake i februar 1960. Hans fratreden ble

Marit Bekken

Jeg har halvannet år bak meg som prest i Vestby. Halvannet år – med mange spennende utfordringer og fine nye bekjentskap. Etter den opprinnelige planen skulle jeg nå snart pakke sammen og fortsette ferden videre til andre oppdrag som vikarprest i Follo-regionen. Så feil kan man ta. For underveis dukket det opp utfordringer, og veier åpnet seg, som har ført dit jeg er i dag, når jeg nå kan se fremover på det jeg håper blir adskillig mer enn to år som prest i Vestby. Og det

markert med en stor sammenkomst i Vestby herredshus 15. februar. Samtidig var det først nå at oppussingen av

Vestby kirke var ferdig, bl a med flomlys. Det ble en eiendommelig kombinasjon av vemod og glede på en gang. "Jeg føler en viss undring over at jeg på denne gledesdag skal si far vel til det som har vært mitt hjem i 35 år," sa sogneprest Lars Kjørsvik i sin avskjedhilsen.

Lars Kjørsvik fikk ingen lang pensjonisttilværelse. Allerede 14. september 1962 avgikk han ved døden i sitt hjem "Helling" i Vestby. Bisettelsen i Vestby kirke ble forrettet av biskop Johannes Smemo.

Hvert år førte Lars Kjørsvik frem årets konfirmantkull i Son, og senere i Vestby. Dette er kullet som deltok i konfirmasjonsforberedelsen i Vestby i 1951: (Faksimile fra Vestby menighetsblad)

De som deltok i konfirmantforberedelsen i Vestby:
1. rekke: Arnfinn Ustvedt, Helge Ustvedt, Aage Roed-Nilsen, Per Christian Andersen, Dag Munch, Sognepresten, Marit Enger, Solveig Johansen, Frøydis Rustad, Inger Thomb, Ingebjørg Haasen.
2. rekke: Ragnhild Hansen, Solveig Pedersen, Grethe Olsen, Inger Olsen, Else Forsberg, Berit Kristiansen, Kari Johansen, Marit Jordebro, Astrid Heiaas, Mari Undseth.
3. rekke: Ragnar Jordebro, Harald Kristiansen, Sverre Presterud, Richard Monsen, Helge Olafsen, Aage Hansen, Thorolf Ekeberg, Reidar Jacobsen, Jan Østmark.
Fraværende da bildet ble tatt Torgrim Riisnes (syk).

Takk for tilliten!

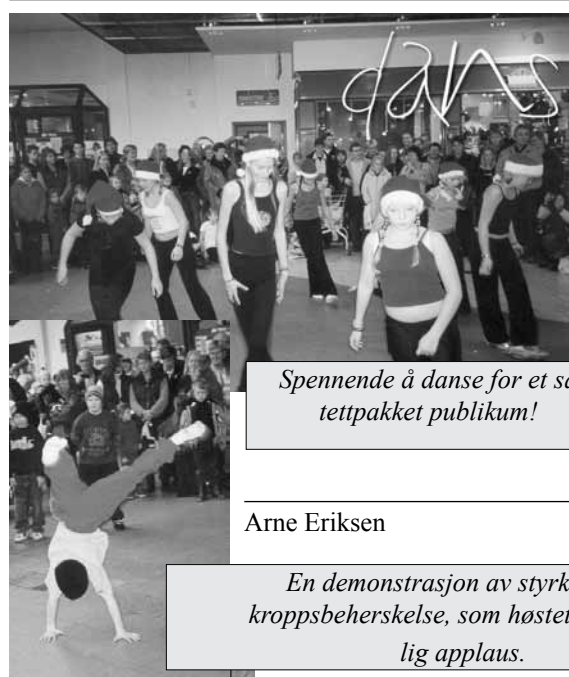
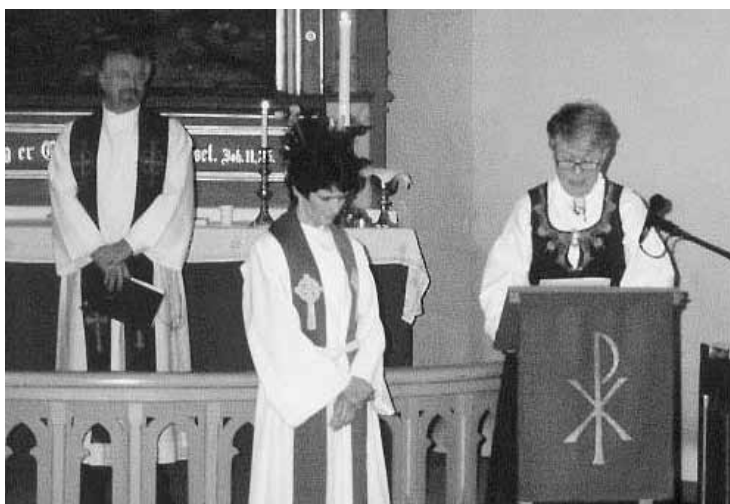
må jeg få si: Første søndag i advent, da jeg ble innsatt som sogneprest i Vestby kirke, med flott sang, høytid og mange fine ord, det ble en dag jeg vil huske – lenge. Ikke minst - takket være varme håndtrykk og velkommen fra mange av dere.

Men det jeg vil huske aller mest fra denne tiden, er tilliten jeg er blitt vist her ute. Jeg startet opp med kort yrkeserfaring i bagasjen; knappe to år hadde jeg arbeidet som prest da jeg begynte her som vikar, og med alle de ”drawback” kvinner gjerne har i arbeidslivet; både reelle og fiktive (mest det

siste, kanskje?) – likevel har dere vist meg den tillit at jeg skal få være sogneprest for dere her i Vestby. Et stort ansvar, som jeg går til med ydmykhet og ønske om å lære. For jeg har mye å lære, og har sikkert allerede rukket å gjøre mange feil, men jeg jobber heldigvis i en bransje der

det mer enn andre steder skulle være rom for nye dager med blanke ark og fargestifter tel.

Jeg lever i dette – at Guds nåde omslutter meg og tjenesten jeg er satt til; jeg går ikke alene - uten det i bunnen hadde jeg ikke våget å ta fatt på oppgavene som venter meg. Og jeg vet at jeg er heller ikke alene i den viktige oppgaven det er å bygge menighet og kirke i et samfunn der det til tider kan virke som Gud er gått av moten; jeg har mange flotte og ressurssterke mennesker med meg i dette – både i staben, ute i lokalmiljø og i menighetene. Jeg har allerede rukket å bli kjent med mange av dere – og jeg gleder meg til fortsettelsen, sammen med dere alle.

Spennende å danse for et så tett pakket publikum!

Arne Eriksen

En demonstrasjon av styrke og kroppsbeherskelse, som høstet skikkelig applaus.

Eli Bringeland Lofthus er den som organiserer og trekker i trådene.

i kirkelig regi

Dans hører hjemme i kirken, og i kirkelig sammenheng! I Såner menighetscenter på Sagatomta i Son samles barn fra 4.-7. klasse hver onsdag kveld for å danse. Tiltaket har fått navnet ”dans i kirkelig regi”. Ca 20 dansere møter frem, fordelt på to grupper etter alder. Og det er moderne dans vi snakker om. Moderne dans er nok et videre begrep enn mange kanskje er klar over. Her går det i jazz, show dance, break dance, street, samt skating og blading.

Det handler om livsutfoldelse, om det å bruke kroppen. Men i bunnen for det hele ligger formidlingen av det kristne budskap, gjennom tekster med et kristent innhold, et verdigrunnlag. Målet er at de unge skal bli nysgjerrige på evangeliet.

Lederne for dansegruppene må kunne sitt fag. Instruktørene blir jevnlig sendt på kurs, og blir fulgt opp av profesjonelle instruktører i Normisjon. Den som organiserer og trekker i trådene, er Eli Bringeland Lofthus fra Son.

land Lofthus fra Son.

Lørdag 8. desember i fjor hadde dansegruppene oppvisning på ”hovedscenen” på Mosseporten senter, og samlet stor oppmerksomhet.

Bildene er fra denne oppvisningen.

Vestby-jente blant gatebarn i Bolivia

19 år gamle Silje Haram fra Vestby er student ved Hald Internasjonale senter dette studieåret. Her deltar hun i Strømmestiftelsens utvekslingsprogram ACT NOW. Fra september til mai har hun praksis i et prosjekt i La Paz, hovedstaden i Bolivia. Prosjektet drives av en Boliviansk organisasjon, Alalay. Det handler om å hjelpe noen av de mange barna og ungdommene som lever på gata i La Paz. Organisasjonen har flere barnehjem som barna kan komme å bo i. De får daglig omsorg og hjelp med skolegang. Denne organisasjonen

Vestby menighet!

Tida går så utrolig fort og snart skal jeg hjem til Norge igjen. I midten av mai er oppholdet mitt i Bolivia ferdig. Det har vært et opphold jeg aldri kommer til å glemme, både på godt og vondt. Jeg ser ting jeg skulle ønske jeg aldri hadde sett, men samtidig setter det livet i perspektiv.

Jeg arbeider som frivillig i Alalay. Alalay arbeider med gatebarn, og gatebarn er det nok av i La Paz. Overalt ser du dem. De pusser sko, vasker biler, selger dopapir eller godteri på bussen. Om dagen kan det virke som et «greit» liv, de tjener til livets opphold. Men så kommer kvelden og de skal finne seg et sted å sove. De sover fra 01.00 om natta til 06.00 om morgen, lenger kan de ikke sove for politiet er hele tiden på jakt etter dem. De sover i trær langs veien, i hulrom inne i broer, eller inne i store reklame skilt langs veien. To kvelder i uka er vi ute på gata og treffer barna. Vi snakker med dem, spiller fotball og inviterer dem til å komme og bo i Alalay. I begynnelsen var det «greit», jeg kjente ikke barna da. Etterhvert har det bare blitt tøffere og tøffere. De barna vi treffer nå er barn som jeg har et forhold til, jeg vet hva de heter, de vet hva jeg heter, vi har lekt og prata sammen. Kanskje har de vært noen uker eller noen måneder i huset Alalay og så har de reist sin vei igjen. Mange av dem treffer vi i en veldig dårlig tilstand. De er fulle eller de er dopa fordi de har innhalert «tinner».

Sist jeg var på gata traff vi en kjenning. Han er 14 år gammel og har levd mange år på gata. I okt/nov bestemte han seg for å bo i Alalay, men den 15. desember reiste han derfra igjen. Det var kaldt og det regna skikkelig den kvelden vi traff ham igjen. Juan Carlos lå borte i en krok. Da vi snakka med ham, begynte han å grine. Han var blitt banka opp av en større gutt, samtidig var han så full at han ikke klarte å stå på beina sine. Det er en virkelighet så langt fra vår som det går an å få det. Men Juan Carlos er ikke et engangstilfelle, det er livet for gatebarna. Barn helt ned i 10-12 års alderen drikker og sniffer.

Men gjennom Alalay har Gud forandret livet til mange av disse barna. Mesteparten av tida arbeider jeg i en «landsby» som ligger litt utenfor sentrum. Der bor det litt over 90 barn som har klart å komme seg bort fra gata. Nå går de på skolen og drømmer om å bli advokater og leger. Men de sliter fortsatt med vanskeligheter etter livet på gata. De fleste forteller om hvor vanskelig det var å slutte å rane, og hvor vanskelig det var å slutte å sniffe. Enkelte klarer det ikke og går hele livet ut og inn av hjem som Alalay. Mange av barna elsker den friheten gata gir dem. Det er umulig for meg å forstå. Når jeg ser dem på gata, ser jeg bare elendighet. Men for dem er det det livet de kjenner. I andre omgivelser føler det seg fanget og kontrollert. Det er en tøff kamp for mange og det tar lang tid før de slår seg til ro. Men ingenting er umulig for Gud! Jeg hadde blitt glad om dere hadde husket på både barna og meg i bønn.

Hilsen Silje Haram.

Dette er Christian, 7 år, en av guttene jeg har blitt kjent med.

Du kan lese mer om Christian på Strømmestiftelsens nettsider: <http://www.stromme.no/>

Forsoning ved vannkranene

Tekst: Inger Synnøve Bredeesen, redaktør, Kirkens Nødhjelp

Foto: Olav A. Saltbones.

Norske menigheter gjør en felles innsats for å gi østafrikanerne tilgang på vann.

- For oss er tilgangen på rent vann et problem. Hjelper dere oss med å skaffe rent vann får vi ikke bare liv, men også fred, sier biskop

John K. Rucyahana i Den Episkopale Kirken i Rwanda, - en av Kirkens Nødhjelps samarbeidspartnere i landet.

I oktober var han tilstede ved åpningen av en ny vannkiosk i Rhuengeri, nord-øst i Rwanda.

I dette området bor det svært mange flyktninger. Mange herfra ble drept under folkemordet i 1994, og området har i lang tid vært preget av fattigdom og mistro mellom folkegruppene. I tillegg sliter mange med sykdom som følge av det ofte helseskadelige overflatevannet.

- Vårt vann

Men nå er en ny vannkiosk klar, - det vil si en spring med rent vann fraktet dit gjennom rør fra rene kilder et godt stykke unna. På veien har vannet passert et renseanlegg. Kirkens Nødhjelp støtter den lokale kirken i arbeidet med å skaffe slike vannkiosker.

- Men vannet er vårt! Like mye som det er vårt ansvar å hjelpe hverandre. Vi må reparere vannkranene når de går i stykker og sørge for at det kommer alle til gode, sier Rucyahana til folket som står samlet rundt ham. - Ha tillit til dere selv, dette klarer vi når vi står samlet, fortsetter han.

Og folk lytter når han snakker. Landsbyens innbyggere står samlet,

tett i tett. Tre nye vannkraner skal åpnes for første gang og mange gule vannkraner er stilt opp i rekke og rad for å fylles.

- Når folk sammen bygger og vokter vannkilder, rør og kraner, møtes de på tvers av folkegrupper og en vanskelig fortid.

Dette tror jeg over tid kan være med på å lege sår - også de etter folkemordet, sier biskopen.

Han har tro på at rwanderne kan finne sin egen måte å oppnå forsoning på: - Jeg tror ikke vi trenger psykologer, men hverandres tillit for å klare dette. Vi er kommet et stykke på vei. Og et bevis på at vi klarer å samarbeide fikk vi jo ved vannkiosken i dag.

Krav til samarbeid

I Rhuengeri i Rwanda, der folkemordet i 1994 har satt så tydelige spor, vokter hutuer, tutsier og batwaer vannkranene side om side. Dag og natt. Så viktig er det rene vannet at myndighetene har sendt inn soldater - med våpen i hånd - for å vokte vannet mot sabotasje fra geriljagrupper som operer på grensen mot Kongo.

Fra Kirkens Nødhjelps side er også betingelsene klare, - det blir satt krav til dem som får støtte. Lokalbefolkningen må selv utføre arbeidet, og de må delta i vannkomiteer og selv påta seg ansvaret for forvaltning og vedlikehold. Alle etniske grupper i området må være med, og kvinner må være en naturlig del. Slik sett utgjør vannkomiteene et praktisk samarbeid om vann som forhåpentligvis fører folk sammen, slik biskop Rucyahana sier.

Vann er liv. Vannkioskene i Rwanda gir sunne barnekropper og forbrødring folkegruppene imellom.

Kirkens Nødhjelps krav til samarbeid er så grunnleggende at dersom det er én vannkilde og to folkegrupper i et område, støtter vi ikke boring av nye vannhull dersom folkegruppene har nok vann om de samarbeider om det ene. Uten slike krav risikerer vi at nye vannkilder fører til nye konflikter, ikke forsonende samarbeid og fred.

Brød for Verden 2002

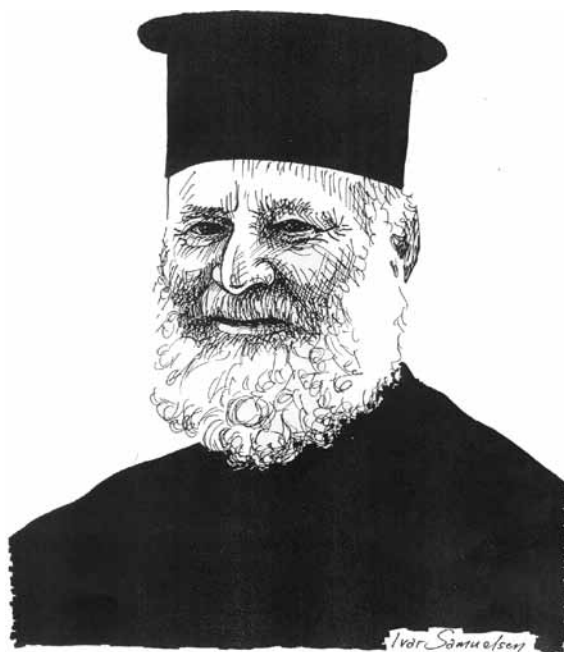
Fram mot selve aksjonsdagen den 19.mars, vil en rekke menigheter i Den norske kirke og ulike frikirkesamfunn rette fokus mot Kirkens Nødhjelps arbeid for å bedre tilgangen til rent vann i Øst-Afrika.

Hvert år er rundt 30.000 konfirmanter - og stadig flere voksne - bøssebærere for Brød for Verden-aksjonen. I år blir de menighetene som deltar, også med i en vervekonkurranse: Alle menigheter som klarer å verve minst én voksen som bøssebærer eller sjåfører per konfirmant - eller som er spesielt kreative og initiativrike under aksjonen - er med i trekningen om en gratis konsert med Bjørn Eidsvåg. Konserten vil bli holdt i den menigheten som vinner i løpet av uke 17. Kirkens Nødhjelp påtar seg alle kostnader og alt praktisk arbeid i forbindelse med konserten.

Gresk påskefeiring

Artikkelen er et utdrag fra boken **"Mitt Hellas : fragmenter av en gresk virkelighet"** som kom på Frifant forlag for et snaut år siden.

Boken er skrevet av Vestbymannen, tegneren og læreren **Ivar Samuelsen** og er rikt illustrert med forfatterens egne tegninger. Ivar Samuelsen kjenner Hellas bedre enn de fleste. Han er gift med greske Kiriaki og han har selv bodd i landet et par år. De siste 20 årene har han reist på kryss og tvers av Hellas. Helst drar han utenom de mest populære turiststedene, som bl.a. til den lille landsbyen Agios Vlasios. Beskrivelsen av påskefeiringen som vi gjengir foregår nettopp her.

Min venn, landsbypresten Papa Jorjis

Det er april og fruktblomstring i Agios Vlasios. Ferskentruerne farger skråningene rosa. Andre steder lyser det i varianter av hvitt. Den saftige grønne bakken er spettet med fargene av utallige markblomster. Himmelen er blå og Egeerhavet nedenfor skinner i matt asur.

Vi er for å delta i påskefeiringen, Hellas' viktigste høytid.

Landsbyen vi befinner oss i ligger trehundre meter over havet på halvøya Pilon, midt på den greske østkysten mellom Athen og Thessaloniki

Det er fastetid. Den stille uken er nettopp begynt. Verken kjøtt eller fisk er det lov å spise, derimot er det tillatt med andre sjødyr som muslinger og blekksprut. Men de fleste nøyer seg med grønnsaker og brød. Det heter seg at man skal faste i 40 dager, men nå for tiden er det få som faster mer enn i den siste uken før påske.

Hellige Vlasios, som landsbyen er oppkalt etter.

Onsdag er det kveldsgudstjeneste med salving av menigheten. Skjærtorsdag blir

Jesus, i form av en treskulptur, hengt opp på et kors inne i kirken.

Under gudstjenesten langfredag tar presten ham ned av korset igjen, svøper ham i et likkede for så å plassere ham i alterrommet.

Tidligere på dagen har innbyggerne brakt blomster til kirken for å pynte båren. Den er plassert midt i kirkerommet, og etter flere timers arbeid fremstår den til slutt som et fargesprakende kunstverk. Sangtekstene som fremføres under

gudstjenesten er saktmodige og triste. Stemningen er ladet av sorg. Etter at Jesus er tatt ned av korset blir båren forsynt med et vevd teppe, epitafios, som fremstiller Jesus i det han tas ned av korset og legges på en bære. Så blir båren, i sakte prosisjon, ført gjennom landsbyen. Tilbake, ved kirkedøren, blir båren løftet opp slik at alle må passere under den for å komme inn i

kirken hvor den tre timer lange gudstjenesten avsluttes.

Påskeaften, eller riktigere påskentaten, er høydepunktet og den viktigste delen av feiringen. Både troende, de som ikke helt vet hva de skal tro og de som absolutt ikke tror; alle sammen deltar de nå. Iført sine fineste klær og med hvert sitt stearinlys i hånden ankommer de kirken. De første får plass inne, resten samler seg på plassen utenfor. Både barn og voksne er i feststemning. Alle kjenner ritualene og vet hva som skal foregå. Når lysene inne i kirken slukkes vet de at det nærmer seg klimaks. Like før midnatt tenner presten to stearinlys fra oljelampen på alteret, den eneste flammen som fremdeles brenner. Så synger han til menigheten. "Kom og hent lys". De nærmeste får lysene sine tent av prestens lys. Disse igjen gir ilden videre til andre og snart er hele kirken og plassen utenfor opplyst av brennende stearinlys.

Jeg vet hva som skal foregå etter i en årrekke å ha feiret gresk påske i den greskortodokse kirken i Oslo, men jeg aner ingen ting om den gesten presten nå skal vise meg. Jeg står plassert ganske langt bak i kirken, men er godt synlig på grunn av høyden min. Da presten kommer med lyset kjemper de nærmeste om å få ilden først. Han

symbol, nå er de et symbol på Jesu blod. Går man på besøk i denne tiden er man garantert å få servert egg og en bit tsoureki, den tradisjonelle påskekaken. Enden av eggene blir slått mot hverandre. Det som ikke knuses, har vunnet og går videre.

Etter den tradisjonelle påskemiddagen blir det selvfølgelig fest. Musikken lyder gjennom landsbyen til langt på natt, og klinger fremdeles i hodene våre da vi et par dager senere vender nesene hjemover mot en annen virkelighet og en gryende vår i Norge.

"Kristus er oppstanden!"

hever armen slik at ingen når ham. Sakte beveger han seg gjennom kirken til han står like foran meg. Han smiler i det han tenner lyset mitt. Jeg får knapt tid til å fordøye hendelsen før kirken er opplyst av brennende stearinlys og folk strømmer ut. Presis ved midnatt roper presten ut mot forsamlingen: "Christos anesti", "Kristus er oppstanden" og menigheten svarer: «alithos anesti», "Sannelig han er oppstanden". Fyrverkeriet freser i natten mens hver enkelt hilser hverandre med "Kristus er oppstanden", hvorpå man svarer: "Sannelig er han oppstanden", for så å gi hverandre forsonelsens og tilgivelsens kyss.

Mange går nå hjem for å spise majjiritsa, en suppe som er laget av innvolle til lammet som skal spises neste dag. Fasten er over.

De mer troende blir igjen i kirken for å få med seg den siste timen av gudstjenesten før også de går hjem for å spise suppe. Stearinlysene som de fikk tent i kirken, tar de med seg. Med soten av det fremdeles brennende lyset tegner de et kors i stolpen over inngangsdøren. Det skal velsigne og verne familien mot alt ondt i det kommende

året. Vel hjemme oljelampen foran husets ikoner tent med det samme lyset.

Neste dag lukter det grillet lammekjøtt over hele landsbyen. I nesten hver eneste hage eller gårdsrom sitter det mennesker og sveiver på et grillspyd. Som regel sitter flere sammen. Det er ikke bare avløsning til selve sveivingen som trengs, man trenger også selskap, for det å grille et lam er en langsom prosess som tar mange timer.

Jeg tviler på om det er noen i Agios Vlasios, for ikke å si Hellas, som ikke spiser lam første påskedag. Noe annet er uhørt. En annen ting som står på menyen er kokte egg. De siste dagene er blant annet blitt brukt til å farge dem. Rød er den korrekte fargen, selv om det etter hvert også brukes andre farger. Inne i hvert hjem står det kurver fulle av dem. Opprinnelig var eggene et gammelt fruktbarhets-

blir

Papa Jorjis ringer til kveldsbønn.

KONFIRMANTSIDEN

På besøk på Vestby Treffsenter med tjenestegruppen.

Vi kommer til Vestby Treffsenter onsdag kveld.

Her var Tjenestegruppe A i full gang med vaffelsteking og stemningen var på topp. Her koser både de eldre og konfirmantene seg.

Men vaffelsteking til konfirmantene er ikke det eneste på Treffsenteret får oppleve. På tirsdager får de den berømmelige tirsdagskaffen, og annenhver mandag kommer trallen med godsaker og smørbrød.

Mye har forandret seg siden de eldre var konfirmanter og fram til dagens opplegg. De eldre husker tilbake at de gikk i kirken og leste.

Vi spør en av konfirmantene, Siri Beate

En av konfirmantene i tjenestegruppen, Vigdis Braar Fredsrud, sammen med Odd Hansen.

Andersen. Hun er her sammen med Cecilie Fossum, Annette Moseng og Vigdis Braar Fredsrud. "Det er veldig gøy her, men det er slitsommere enn jeg hadde trodd," sier Siri Beate mellom vaffeløktene.

Vi setter oss over i hjørnet, hvor Reidun Karlsen og Olga Strøm sitter. "Hva er det pleier å gjøre her?" er vårt første spørsmål. "Jo, vi leser mye, og så følger vi med på nyhetene. Verden er blitt et urolig og ufredelig sted, som dette som har skjedd i New

York er jo helt forferdelig." Men Reidun finner fred i blant annet å se på sendinger fra Evangeliesenteret sine sendinger på STV.

Hun liker også å gå turer, og Olga er gjerne med.

Vi blir med dem opp i leilighetene som de gjerne vil vise oss. Vi kommer inn i to koselige leiligheter. Hvor familiebildene utgjør stor del av in-

ventaret.

Vi tar en del bilder og takker for det fine møtet med Reidun og Olga og de andre hyggelige menneskene vi møtte på Vestby Treffsenter.

Smilet sitter løst hos Reidun (t.v.) og Olga på Vestby Treffsenter.

Landstad-året 2002

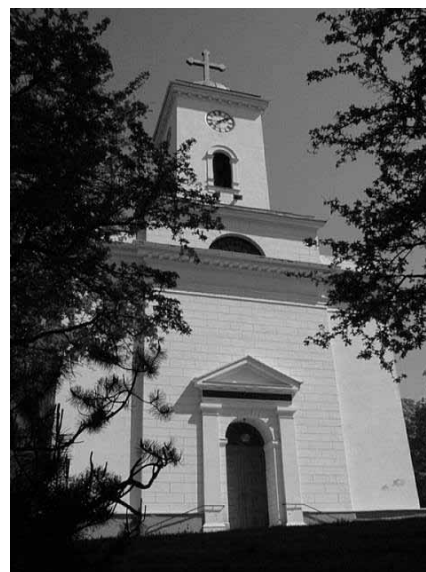

Jostein Vormeland, Landstad-komiteén i Halden

Vi er allerede et godt stykke inne i jubileumsåret til minne om folkeminnesamleren, salmedikteren og kulturpersonligheten Magnus Brostrup Landstad (1802-1880). Det var mens han var sokneprest i Halden (Fredrikshald) i 1849-59 at han fikk i oppdrag å utarbeide forslaget til vår første norske salmebok. Han tok på seg denne store

oppgaven, og da han flyttet fra Halden til Sandar i 1859, var forslaget ferdig.

Det tok ennå ti år før salmeboken var godkjent, trykt og utgitt, men siden har den vært med å prege vårt folks liv i generasjoner og er blitt en del av vår kulturarv, på samme måten som Landstads innsamling av folkeviser la grunnlaget for kunnskapen vi har om denne vesentlige kulturytringen i vårt folk.

Immanuelskirken i Halden

Naturlig nok vil Landstad-jubileet spesielt bli feiret i de menighetene

der Magnus Brostrup Landstad gjorde tjeneste som prest, i Seljord, Halden og Sandar, også med en stor markering i Oslo 5.-6. oktober. I vårt bispedømme har jubileumsfeiringen allerede begynt i Halden, der det under gudstjenesten i Immanuelskirken nyttårsdag bl.a. ble vist et nytt relieff, som senere skal plasseres i forbindelse med et nytt monument ved kirken.

Jubileet i Halden blir markert ved foredrag, konserter, seminar og salmekvelder hver måned fram til hovedmarkeringen 12. og 13. oktober. Det blir da festgudstjeneste ved biskop Ole Christian Kvarme, der også H.M. kong Harald er innbudt. I Oslo blir det festkonsert og jubileumsgudstjeneste helga før.

Landstadkomiteen i Halden ønsker menighetene i Borg bispedømme til lykke med SINE markeringer, og vi ønsker også velkommen til de ulike arrangements i Halden. Nærmere opplysninger kan en bl.a. få hos formannen i jubileumskomiteen, Ivar Bjørndal, tlf. 69185140.

Andaktsbøker på nett

Onsdag 30.01.2002 ble andaktsboken «Hver dags visdom» av Edin Løvås lansert på nett. Dette er en elektronisk versjon av den likelydende boken som kom ut på Luther forlag høsten 2001. Den elektroniske utgaven er fritt tilgjengelig, og er et samarbeid mellom GospelSearch as, forfatter Edin Løvås og Luther forlag.

Hver eneste dag vil det foreligge en ny andakt på nettstedet www.gospelsearch.no som er GospelSearch as sin hovedportal. Publiseringen er dog begrenset slik at man ikke kan bla i historikk. Hver dag får man kun dagens andakt.

Tidligere i år kunngjorde vi et tilsvarende samarbeid med Bibelselskapet, og dette er neste trinn. Avtalen med Luther forlag inkluderer også flere andaktsbøker som vil bli gjort tilgjengelige etterhvert.

(Gospelsearch)

Kunne du tenke deg å være med i en bibel/samtalegruppe, men har ingen gruppe å være med i?

Dersom du ønsker en slik gruppe, ta da gjerne kontakt med menighetssekretær Marit Roos Hansen på Kirkekontoret, så prøver vi å sette sammen grupper av de som melder seg ut fra geografisk og alders-sammensettinger. (Forutsatt at det er nok folk til gruppen)

Vi håper det er mange som har lyst til å bli med!

Vestby Kirkekontor
v/ Marit Roos Hansen
Tlf : 64 98 03 76

Menighetshusets julemesse 2001: Knallsuksess!

Ja, så var det over atter en gang, for dette året, det vil si året 2001. Og hvilken messe det ble denne siste lørdagen i november! Det bugnet av utrolig mange flotte, varierte og ikke minst hjemmelagede produkter. Det var moro å stå bak salgsbordene i år. Tusen takk, alle sammen! Til dere som har bidratt med hjemmelaget, både brukskunst, pynt og bakst - til dere som har bidratt på alle måter for at "hjulet skulle gå rundt" og messen kunne avvikles i god, gammel, tradisjonell stil.

OG DET GJORDE DEN! Det var riktig nok noe stille fra morgenen av, og det var litt uvant, men det tok seg opp ut over formiddagen, mange kom, og mange ga positive tilbakemeldinger om mengden og kvaliteten på årets vareutvalg. Og det er jo veldig godt å høre, og ta med seg på veien videre.

Julemessegruppen, som var nyopprettet i år, har gjort en stor innsats. Vi har hatt en del møter i løpet av året, sendt inn et par påminnelser i menighetsbladet, snakket litt med venner og bekjente, med andre ord bearbeidet folk så langt det lot seg gjøre. Dette har vært gjort i håp om at det skulle bøte litt på det noe tamme resultatet året før. Det kan ikke

stikkes under en stol at vi da fikk en del negative tilbakemeldinger på utvalget. Mye har skjedd det siste året, og takk for det! Dere har vært kjempeflinke, alle sammen. Stor honnør skal også rettmessig gis til dere som tilhører den "litt eldre garde", som har holdt på i mangfoldige år, og som fortsatt har gnist og energi til å yte og gi så det forslår. Hipp, hurra for dere, sier nå jeg! "De eldste er de yngste", har jeg hørt og lest noen ganger, og det er i mange sammenhenger hevet over tvil.

Kanskje dere gjerne vil vite hvordan resultatet ble i kroner og øre, hvis dere ikke allerede har hørt "jungeltelegrafene"? Vi er mektig fornøyd! Sånn cirka kom det inn kr. 45.000.- under julemessene 2001. Flott, hva? Det er omtrent 10.000 mer enn året før. Hva mer kan vi si om det? Det viser seg at gruppearbeid, fellesinnsats og pågåenhet gir resultater, - velger vi å tro. Tør jeg da si/be om: -Fortsett med det! Gled dere med å bruke hele året til å pusle litt i fritiden med alt det dere er så flinke til, alle sammen, på forskjellige måter.

Igjen takk for alt dere har gjort for å holde liv i menighetshuset. Det er spesielt viktig nå, og videre fremover, når staben har flyttet ut av huset og vi har mistet den inntekten det innebærer. Fremtiden for menighetshuset blir jo spennende å arbeide videre med. Sitter noen inne med gode idéer i den forbindelse, er det bare å slå på tråden til noen i stiftelsen for menighetshuset. Det er bare hyggelig om man kan ha litt felles ansvar for det.

Så vil jeg ønske alle vel møtt til et nytt arbeidsår for Vestby menighetshus!

**Vennlig hilsen
Ellen Holst Trevland**

Nye lysglober i Vestby og Såner - som er til for å brukes!

Nå har både Såner og Vestby kirke fått lysglobe. Men hva er egentlig en lysglobe og hva skal den brukes til? Den er en stor lysestake - rund med plass til mange små lys. Midt inni globen er det et stort lys. Øverst er det et kors.

Den runde globen symboliserer jordkloden. Det store lyset i midten er et bilde på Jesus Kristus - verdens lys.

Når vi tenner et av de små lysene, bruker vi ikke fyrstikk, men stikker lyset bort i flammen fra det store lyset. Det er et symbol på at vi får

del i lyset fra Kristus.

De små lysene står tett i tett rundt hele globen. Det minner oss om at vi står sammen med kristne søsken rundt hele jorden.

Når kan vi tenne lys?

Om du kommer i barnedåp, kan du tenne et lys for dåpsbarnet og dets nærmeste familie. Kommer du i begravelse, kan du tenne et lys for de pårørende samtidig som du ber en stille bønn.

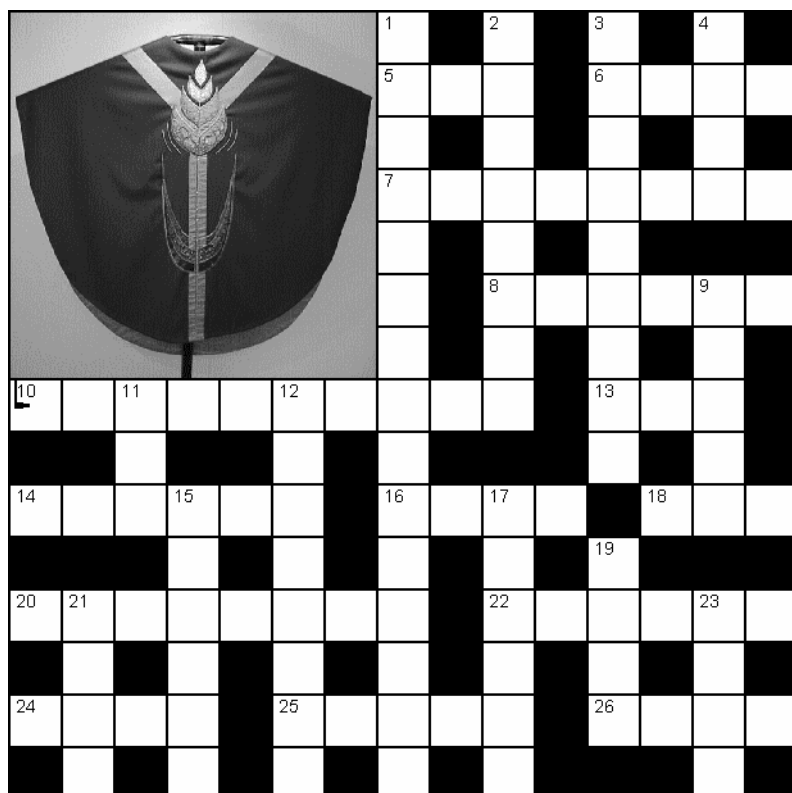
Eller du kjenner en som har det vanskelig. Da kan du tenne et lys og be

kort for ham eller henne.

Du kan også tenne et lys for deg selv som et tegn på at du vil ha del i lyset fra Kristus.

**Så bruk
lys-
glo-
ben!**

Etter et par nummers pause er vi på plass med et "ordentlig" kryssord igjen. Det er ikke noe spesielt tema for kryssordet denne gang, men man kan få hjelp til et par nøkkelord ved å slå opp i forrige nummer av menighetsbladet.

Send løsningen til **Vestby Menighetsblad, Ugleveien 16, 1555 Son** innen 22.mars. Merk konvolutten «Kryssord nr. 1». To heldige vinnere får som vanlig en bokpremie fra

VESTBY BOK & PAPIR AS

PS: Vi håper også å kunne legge kryssordet ut på internettsiden vår, slik at du kan sende det inn direkte via e-post. Sjekk [http://home.c2i.net/eggustav/menblad/!](http://home.c2i.net/eggustav/menblad/)

Vannrett

- 5 klima
- 6 glød
- 7 lasaronen
- 8 hurtigsending
- 10 på bildet
- 13 ildsted
- 14 hale ut
- 16 gjort opp
- 18 fisk
- 20 fugl
- 22 håndtak
- 24 stønn
- 25 sær-, spesielt
- 26 ule

Loddrett

- 1 forutsetninger
- 2 lek med ord
- 3 tekstilkunstner (jfr. 10 vannrett)
- 4 føre
- 9 hamre
- 11 nedbør
- 12 medregnet
- 15 fornedre
- 17 sa
- 19 eget
- 21 karakter
- 23 knadde

Innsendt av

.....

Adr.

.....

Postnr. Poststed

.....

Faste-samlinger

I forbindelse med fastetiden vil det i løpet av våren bli arrangert fire kveldssamlinger på Peterstiftelsens Pilegrimsgård i Son. På den første samlingen - 26. februar - vil det bli holdt en lysbildemeditasjon med forutgående presentasjon av Greta Rimington, med tema "symboler i kunst og kirkekunst".

Det arrangeres også samlinger de tre første tirsdagene i mars måned. Da vil Joachim Grün, Peterstiftelsens grunnlegger, gi en innføring om meditasjon og bønn, med temaer som "hjertebønnen" - "Jesusmeditasjon" og "resitasjonsmeditasjon". Dette er de tre viktigste formene i klassisk kristen meditasjon. Joachim Grün er teolog og har skrevet og utgitt flere bøker og artikler om disse temaene.

Det er ingen påmelding til disse arrangementene, alle er velkommen til å delta.

Onsdag i påskeuken (27.mars) blir det dessuten arrangert jødisk-kristen påskemåltidsfeiring som en avslutning på fastesamlingene. Vi følger en liturgi som tar utgangspunkt i det jødiske påskemåltidet som Jesus selv feiret sammen med sine disipler. Måltidsledere er Åse og Peder Solberg som blant annet har bodd ett år i Israel. Forhåndspåmelding med betaling.

Nærmere opplysninger om de forskjellige arrangementene, og veiforklaring fåes ved henvendelse til Peterstiftelsen.

Peterstiftelsens Pilegrimsgård
 Falkeveien 19 Tlf.: 64 98 35 50
 1555 Son post@peterstiftelsen.no

ANNONSER!

ANNONSER!

Aktiviteter i Vestby

* **Ungdomskoret ANGELOS**, kor for alle ungdom som er glad i å synge. Øver hver mandag i Vestby kirke. **Kontaktperson er: Kari B. Jegstad tlf: 917 65 119**

* **STREETLIFE** – Hver mandag er det mange muligheter på Risil ungdomsskole, inngang vest fra kl. 18.00. Her kan du lære å breake, danse freestyle, skate, eller være med til Middagsåsen, eller være i hallen å spille fotball eller innebandy. Alle disse aktivitetene er for barn fra 4. klasse og oppver. (Ingen øvre aldersgrense) På Risil er det café med salg av brus og godteri fra kl. 19.30. Er du interessert er det bare å ringe Kirkekontoret og spørre etter Marit på tlf: **64 98 03 70**.

* **Storfamiliesamlinger G2** – en søndag i måneden på Vestby menighetshus. Egne samlinger for barna, mens de voksne for høre foredrag/bibeltimer. Felles kveldsmat

Dette er et felles arrangement for hele prestegjeldet.

Datoer for vinteren er: 10. feb. 10. mars, 14. april. Alle gangene starter vi kl. 17.00

Evt. Spørsmål kan rettes til Kirkekontoret på tlf: 64 98 03 70 mellom kl. 09.00 –14.00.

* **Normisjon** har sine møter siste torsdag i måneden kl. 19.30 på Vestby menighetshus.

Datoer for vinteren er: 28. febr, 25. april. **Kontaktperson er: Jan Helge Ljøstad på tlf: 64 95 21 27**

* **Formiddagstreff** er det første mandagen i måneden kl. 11. 30 på Vestby menighetshus. Her er det besøk av sangere, musikere, eller annen underholdning, andakt, utlodning og veldig mye god mat, kaker og kaffe. Trenger du å bli hentet, så er ikke det noe problem, du bare ringer Jørgen Aker samme dag det er treff, på tlf: 64 95 00 13. Datoer for vinteren er: 4. febr, 4. mars, 8. april. **Kontaktperson: Marit Roos Hansen på tlf: 64 98 03 70 mellom kl. 09.-14-00**

Aktiviteter i Såner

* **Son Barnegospel** øver på Såner menighetssenter hver mandag. Har du lyst til å bli med å synge, ta kontakt med **Jorunn Nordstrand på tlf: 64 95 93 74**.

* **Søndagsskole** starter opp på Såner menighetssenter nå på nyåret. Søndagsskolen er for barn fra 2 til 6 år. S. skolen er for alle barn i hele prestegjeldet. Vi starter kl. 11.00 og er ferdige kl. 12.00. Datoer for vinteren er 3. febr. 10. febr. 3. mars. 10. mars. 7. april.

Kontaktperson: Bernt Andersson tlf: 64 95 76 33.

* **Indremisjon, Misjonsforeninger, Normisjon, sjømannsmisjon.** Ønsker du å vite noe om disse foreningene, ta da gjerne kontakt med Kirkekontoret på tlf: **64 98 03 70** mellom kl. 09. 00 – 14. 00.

* **Dans i kirkelig regi** – Breakdans, stretdans.. i Son, **Kontaktperson: Eli Loft-hus på tlf. 64 95 70 38.**

* **Bønn og lovsang** hver torsdag kl. 19.00 på Såner menighetssenter. 7/3, 21/3, 4/4, 18/4, 2/5, 23/5 **Kontaktpersoner: Jon Olav Kjærvik på tlf: 64 95 99 79 og Mare Birkeland på tlf: 64 95 89 88.**

***Normisjon** på Såner menighetssenter følgende datoer kl.18.00:
3/3: Erik Wilberg
7/4: Ragnhild Gjerd
12/5: Randi Buflaten
9/6: Trond Pladsen

* **Misjonsforening** tilsluttet NMS har sine møter i private hjem. **Kontaktperson er Henny Wergeland på tlf: 64 95 08 02**

***Menighetens årsmøte** i Garder avholdes i Garder kirke etter gudstjenesten 17. mars kl. 1900
Saker som ønskes tatt opp må meldes til Karsten Wergeland innen **4. mars.**

Garder menighetsråd.

Soon Blandede Kor

vil på denne måten takke alle som ga et bidrag til inntekt for Frelsesarmeens julegryte på julekonserten vår 23. desember. Det ble samlet inn kr. **6.357,-** som var over all forventning.

TUSEN TAKK!

Norsk Luthersk Misjonssamband (NLM)

vil etter noen års pause i Vestby, starte opp igjen misjonsforening en søndag i måneden hjemme hos **Øystein og Sølvi Olimb, Solevn 22 i Vestby.** For veibeskrivelse eller annen informasjon ring 64 95 12 15.

Søndag 25. februar kl. 19.00 Taler Gunnar Elstad
Søndag 7. april kl. 19.00 Taler Kåre Ekroll
Søndag 12. mai kl. 19.00 Taler Odd Åge Ågedal

Alle er hjertelig velkommen, og det blir en enkel servering hver gang.

VERDEN FOR KRISTUS

SLEKTERS GANG

DØPTE I VESTBY

Cecilie Lie Lindseth

Else-Marie Treider

Fredrik Anstensen

Marte Arnøy

Andreas Sæther

Tina Grefsrud

Magnus Frode Bakkan

Sebastian Hebæk

Truls Lindemark Johansen (Tune kirke)

Sebastian Lie Lindseth (Drøbak kirke)

Kjell Anfinnsen

Kjell Oddvar Martinsen

Aksel Olesen

Liv Johanna Halset

Pål Ruud

DØDE I SÅNER

Aage Anton Gudmundsen

Inger Helene Brevig

Erik Skøien

Rolf Sigurd Haglerød

Ulf Fosseland

Svein Kristian Johnsen

Randi Ingeborg Aasen

Esther Johanne Grønbeck

Fanny Hildur Fernanda Lyby

DØPTE I SÅNER

Eirin Ombustvedt Delerud

Olivia Bjurstrøm

Elise Lunder

Henrik Østby Norden

David Jonathan Bramslev

Elias Aasprong Jacobsen

Stinius Langvik-Hansen

DØPTE I HVITSTEN

Johanne Hareide

Christopher Ludwig Mahieu

Mia Sandås Skui

Henrik Alexander Kristiansen

Andreas Mauroy Furuberg

VIET I VESTBY

Hilde Pedersen og

Morten Strande

DØDE I VESTBY

Gunnar Dufseth

Karl Oddvar Øinæs

Mary Helene Guttersrud

Bjarne Edvardsen

Jan Oddvar Hermansen

Anne Maria Aas

Åse Alfhild Johanne Paulsen

Randi Heddeland Hansen

Jan Ove Ingebrigtsen

Torunn Rømmem

Reidun Oliane Johnstad

HJERTELIG TAKK
for gaven vi fikk etter
Esther Vanderås bortgang.

Hilsen *Gledessprederen*
v/Vestby sykehjem

HJERTELIG TAKK
for all vennlig deltakelse ved vår
kjære **Åse Paulsens** bortgang.
Hilsen søsken m/familie.

T.S Jacobsens
begravelsesbyrå

Vestby og omegn
begravelsesbyrå

Moss begravel-
sesbyrå

VELKOMMEN TIL KIRKE

Gudstjenesteliste

Torsdag 14. februar

Vestby kirke kl. 19.00. Ungdomsgudstjeneste. Koret Angelos synger, og team fra 'Ungdom i oppdrag' deltar. Kafé på Vestby menighetshus etterpå.

Søndag 17. februar

Vestby kirke kl. 11.00. Gudstjeneste med dåp. Fredrik Onstad Larsen. Oftr. Menighetsfakultetet.

Søndag 24. februar

Garder kirke kl.11.00. Gudstjeneste med nattverd. Jon Norborg.

Søndag 3. mars

Såner kirke kl.11.00. Gudstjeneste med konfirmantene. Jørgen Christensen. Kirkekaffe.
Vestby kirke kl.11.00. Gudstjeneste med dåp. Marit Bekken. Kirkeskyss.
Såner menighetssenter kl.11.00. Søndagsskole.

Søndag 10. mars

Hvitsten kirke kl.11.00. Familiegudstjeneste med dåp og nattverd. Fredrik Onstad Larsen. Oftr. Frivillighets-sentralen. Menighetens årsmøte. Kirkekaffe.
Såner menighetssenter kl. 11.00. Søndagsskole.
Vestby menighetshus kl.17.00. Storfamiliesamling G2.

Søndag 17. mars

Såner kirke kl.11.00. Familiegudstjeneste med dåp. Fredrik Onstad Larsen. Oftr. Acta - Normisjon.
Garder kirke kl. 19.00. Kveldsgudstjeneste med nattverd. Fredrik Onstad Larsen.
Menighetens årsmøte og kirkekaffe.

Palmesøndag 24. mars

Vestby kirke kl.11.00. Gudstjeneste med nattverd. Marit Bekken. Kirkeskyss. Oftr. Kirkens fengselsarbeid.
Såner kirke kl.19.00. Kveldsgudstjeneste med nattverd. Marit Bekken. Oftr. Misjonsalliansen.

Skjærtorsdag 28. mars

Vestby kirke kl.18.00. Gudstjeneste med nattverd og kveldsmåltid. Marit Bekken.

Langfredag 29. mars

Son kl.13.00. Korsvandring. Fredrik Onstad Larsen.
Strømbråten kapell kl.18.00. Pasjonsgudstjeneste. Fredrik O. Larsen.

Påskedag 31. mars

Såner kirke kl.11.00. Høytidsgudstjeneste med dåp. Jørgen Christensen. Oftr. Det Norske Misjonsselskap.
Vestby kirke kl.11.00. Høytidsgudstjeneste med dåp. Fredrik Onstad Larsen. Oftr. Normisjon i Øst.

2. Påskedag 1. april

Garder kirke kl.11.00. Høytidsgudstjeneste med dåp. Jørgen Christensen. Oftr. Søndagsskoleforbundet.
Hvitsten kirke kl.11.00. Høytidsgudstjeneste med dåp. Jon Norborg. Kirkekaffe.

Søndag 7. april

Vestby kirke kl.11.00. Gudstjeneste med nattverd. Marit Bekken. Kirkeskyss.
Såner kirke kl.11.00. Gudstjeneste med nattverd. Jon Norborg.
Såner menighetssenter kl. 11.00. Søndagsskole.

Søndag 14. april

Såner menighetssenter kl.11.00. Gudstjeneste med nattverd. Fredrik Onstad Larsen. Oftr. Evangeliesenteret.
Vestby menighetshus kl.17.00. Storfamiliesamling G2.

Søndag 21. april

Vestby kirke kl.11.00. Familiegudstjeneste med dåp. Speiderne deltar. Fredrik Onstad Larsen.
Garder kirke kl.11.00. Familiegudstjeneste med dåp. Marit Bekken. Oftr. Det Norske Misjonsselskap.
Såner menighetssenter kl.11.00. Søndagsskole. Barnas misjonsdag.

FØLG MED I LOKALAVISENE FOR EVENTUELLE ENDRINGER!
Om ofring ikke er spesielt angitt, går takkeofferet til menighetens arbeid.

Vestby kirke har rullestolrampe og teleslynge.

Garder kirke har teleslynge.

Såner kirke har teleslynge og er tilpasset rullestolbrukere (NB: Inngang fra baksiden!)

KIRKESKYSS TIL VESTBY KIRKE

I vår halvåret blir det tilbud om kirkeskyss

3.mars, 24.mars, 7.april, 12.mai.

Du som ønsker bilskyss til gudstjenesten, se etter i kirkeannonser i Østlandets Blad eller Moss Avis. Der vil det stå et telefonnummer. Det er telefonen til den som er sjåføren søndagen. Ring det enten dagen før eller samme morgen før kl. 10.00. Da blir du hentet – og kjørt hjem igjen etter gudstjenesten.

Velkommen til kirke, både du som er ny og du som er kirkevant !

Hilsen Vestby Menighetsråd